

The Relationship Between Maternal Overprotectiveness in Iranian Cultural and Anxious Beliefs with Child Anxiety: Mediating Role of Positive and Negative Affect

Hossein Rostami ¹, Shirin Zeinali ², Maedeh Sattarinia ³

1. Assistant Professor, Department of Management and organizational resources, NAJA Institute of Law Enforcement Sciences and Social Studies, Tehran, Iran.

2. Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Literature and Human science, Urmia University, Urmia, Iran.

3. M.A., Department of Exceptional Psychology, Faculty of Psychology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Citation: Rostami, H., Zeinali, Sh., & Sattarinia, M. (2024). The relationship between maternal overprotectiveness in Iranian cultural and anxious beliefs with child anxiety: Mediating role of positive and negative affect. *Journal of Woman Cultural Psychology*, 15(59), 33-47.

<https://doi.org/10.61186/iau.920649>

ARTICLE INFO

Received: 13.11.2023

Accepted: 21.01.2024

Corresponding Author:

Shirin Zeinali

Email:

Sh.zeinali@urmia.ac.ir

Keywords:

Maternal over-protection in Iranian culture
Mother anxious beliefs
Positive and negative affect

Abstract

The main purpose of this study was to study the relationships between maternal over-protection in Iranian culture, mother's anxious beliefs and child anxiety via mediating role of mother positive and negative affect. The statistical population included all mothers of two to four years old child inhabitants in Urmia and Tabriz in 2021-22 who referred to "Aramesh Andisheshe" and "Aramesh" consultant centers in Urmia and Tabriz respectively. The research sample embraced 225 mothers with their children whom were selected by convenient sampling process. The research method was correlational of path analysis procedure. To collect data Roth Manual of Mother-Child Relationship Evaluation (1961), Spence et al Preschool Anxiety Scale (2001), Francis and Chorpita Parental Beliefs about Anxiety (2010) and Watson et al Positive and Negative Affect Scale (1988) were implemented. Pearson coefficient and path analysis with SPSS and Amos was applied as main statistical procedure to analyze data. The results revealed that there was significant relationship between maternal anxious beliefs, positive and negative affect with child anxiety. Maternal over-protection and anxious beliefs with child anxiety via mediating role of positive and negative affect were also significantly correlated ($p < 0.001$). The model also had optimal goodness of fit. Concerning the findings, the mothers' psychological characteristics in Iranian culture and culture oriented parenting styles was effective on child anxiety.

Extended abstract

Introduction: Anxiety is a prevalent disorder in childhood and is affected by several components. The behavioral, cognitive, emotional and educational culture characteristics of the mother are among the influential components. Child anxiety, as one of internalizing disorders, is a common psychiatric disorder in childhood. (studied) showed that the prevalence of anxiety disorders in first-grade children is 22.1%. Various theoretical models suggest that parental behavior is an important factor in predicting a child's anxiety. It also seems that with regard to the concepts of cultural psychology, cultural factors influence human behavior, intercultural psychology is the scientific study of human behavior and mental processes, including their variability and immutability, under culturally diverse conditions. The anxiety and irrational beliefs of Iranian mothers can negatively affect their children's mental health and behavior. On the other hand, some explanatory models of children's anxiety emphasize the role of parental control and over-protection. Cultural factors play a prominent role in parenting, for example, in Iranian culture, mothers may be encouraged to take more care of the child, and children who have high anxiety in Iranian culture are more likely to have overprotective mothers. It also seems that parents' emotions and how they regulate their emotions can trigger anxious responses. Considering the high prevalence of anxiety disorders in children and the impact of environmental, cultural and parental factors, the main purpose of this study was to study the relationships between maternal over-protection in Iranian culture, mother's anxious beliefs and child anxiety via mediating role of mother positive and negative affect.

Method: The statistical population included all mothers of two to four years old child inhabitants in Urmia and Tabriz in 2021-2022 who referred to "Aramesh Andisheshe" and "Aramesh" consultant centers in Urmia and Tabriz respectively. The research sample embraced 225 mothers with their children whom were selected by convenient sampling process. The research method was correlational of path analysis procedure. To collect data Roth Manual of Mother-Child Relationship Evaluation (1961), Spence et al Preschool Anxiety Scale (2001), Francis and Chorpita Parental Beliefs about Anxiety (2010) and Watson et al Positive and Negative Affect Scale (1988) were implemented. Pearson coefficient and path analysis with SPSS and Amos was applied as main statistical procedure to analyze data.

Results: The results of the study showed that there was a positive relationship between maternal anxiety beliefs and negative affect with child anxiety and positive affect had negative relationship with child anxiety, but there was no significant relationship between over protection and child anxiety. Over protection has indirect effect on children's anxiety through positive and negative affect. Maternal' anxiety beliefs affected the child's anxiety both directly and indirectly through positive and negative affect.

Conclusions: This model determines that mother psychological component and educational styles based on culture affected child anxiety and these elements should be taken into consideration in dealing with the causes and treating child anxiety. According to the emotional development model of the child, negative behaviors of parents increase the child's anxiety by influencing the child's beliefs and attributions, for example, the child may see the world as a threat and have a negative view of himself. Iranian

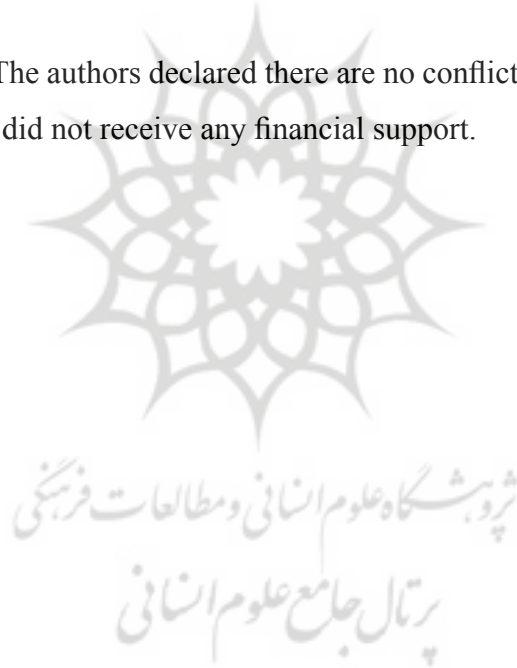
mothers have more supportive characteristics and an emotional-based educational style in interaction with their children compared to western mothers. Parenting styles of Iranian parents are widely associated with anxiety and depression in Iranian adolescents, and the way of controlling and discipline of Iranian parents can affect the mental health of their children. Mothers with anxiety beliefs predict potentially ambiguous situations as a risk and perceive these situations as a threat to themselves and their children. Different cultures emphasize values such as independence versus interdependence, which shape parenting goals. Concerning the findings, the mothers' psychological characteristics in Iranian culture and culture oriented parenting styles was effective on child anxiety.

Authors Contributions: Dr. Hossein Rostami: Implementation and supervision of statistical analysis, Dr. Shirin Zeinali: Writing the article and monitoring statistical analysis, Maedeh Sattarinia: Data collection. All authors reviewed and approved the final version of the article.

Acknowledgments: Gratefully, the management of Aramesh Andisheh Consulting Center of Tabriz and Urmia Aramesh as well as mothers who participated in this study are appreciated.

Conflict of Interest: The authors declared there are no conflicts of interest in this article.

Funding: This article did not receive any financial support.

<https://doi.org/10.61186/iau.920649>

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۸/۲۲

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۱۱/۰۱

رابطه بین بیش‌حمایت‌گری مادر در فرهنگ ایرانی و باورهای اضطرابی مادر با اضطراب کودک: نقش واسطه‌ای عواطف مثبت و منفی مادر

حسین رستمی^۱، شیرین زینالی^{۲*}، مائده ستاری نیا^۳

۱. استادیار، گروه مدیریت و منابع سازمانی، پژوهشگاه علوم انتظامی و مطالعات اجتماعی فراجا، تهران، ایران.
۲. استادیار، گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران.
۳. کارشناس ارشد، گروه روان‌شناسی کودکان استثنایی، دانشکده روان‌شناسی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

چکیده

هدف پژوهش حاضر، تعیین رابطه بین بیش‌حمایت‌گری مادر در فرهنگ ایرانی و باورهای اضطرابی مادر با اضطراب کودک و نقش واسطه‌ای عواطف مثبت و منفی مادر بود. جامعه آماری، تمامی مادران دارای کودکان ۲ الی ۸ ساله ساکن تبریز و ارومیه در سال ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ بود که به مرکز مشاوره آرامش اندیشه تبریز و آرامش ارومیه مراجعه کرده بودند. نمونه پژوهش شامل ۲۲۵ نفر بود که به صورت در دسترس انتخاب شدند. روش پژوهش همبستگی از نوع تحلیل مسیر بود. جهت گردآوری داده‌ها از مقیاس رابطه مادر کودک راس (۱۹۶۱)، مقیاس اضطراب پیش دبستانی اسپنس و همکاران (۲۰۰۱)، پرسشنامه باورهای اضطرابی فرانسویس و چوربیتا (۲۰۱۰) و مقیاس عواطف مثبت و منفی واتسون و همکاران (۱۹۹۸)، استفاده شد. برای تحلیل داده‌ها از ضریب همبستگی و تحلیل مسیر با نرم افزارهای SPSS-24 و Amos-24 استفاده شد. نتایج نشان داد باورهای اضطرابی، عاطفه مثبت و منفی مادر با اضطراب کودک رابطه معنی‌داری دارد و بین بیش‌حمایت‌گری مادران و باورهای اضطرابی مادر با اضطراب کودک با نقش واسطه‌ای عواطف مثبت و منفی مادر رابطه معنی‌دار وجود دارد ($p < 0/001$). همچنین مدل از برازش مطلوبی برخوردار بود. با توجه به نتایج به دست آمده ویژگی‌های روان‌شناختی مادران در فرهنگ ایرانی و سبک‌های تربیتی مبتنی بر فرهنگ بر اضطراب کودک تاثیر گذار است.

کلیدواژگان: بیش‌حمایت‌گری مادر در فرهنگ ایرانی، باورهای اضطرابی مادر، عواطف مثبت و منفی.

مقدمه

اضطراب کودک، به عنوان یکی از اختلالات درونی سازی، اختلال روانپزشکی شایعی در دوره کودکی است (Baumeister & Härter, 2007). و شیوع آن بر طبق مطالعات فراتحلیلی ۶/۵٪ تخمین زده می‌شود (Polanczyk & et al., 2015). در ایران نشان می‌دهد میزان اختلالات اضطرابی کودکان پایه اول ۲۲/۱ درصد است (Hassanza- deh aval & et al., 2020). مدل‌های تئوریک مختلف نشان می‌دهد رفتارهای والدین عامل مهمی در پیش‌بینی اضطراب کودک است (Liu & Wang, 2020, Ma & et al., 2020). هم‌چنین به نظر می‌رسد با توجه به مفاهیم روان‌شناسی فرهنگی، عوامل فرهنگی بر رفتار انسان تاثیر می‌گذارد، روان‌شناسی بین فرهنگی مطالعه علمی رفتار و فرآیندهای ذهنی انسان، از جمله تغییرپذیری و تغییر ناپذیری آن‌ها، تحت شرایط فرهنگی متنوع است (Berry & et al., 2002) و به نظر می‌رسد سبک تربیتی و ارتباطی مادر نیز متاثر از فرهنگ بوده و بر رفتار کودک تاثیر گذار است (Bornstein, 2012). به عنوان مثال، باورهای اضطراب‌آور و غیرمنطقی مادران ایرانی می‌تواند بر سلامت روان و رفتار فرزندان‌شان تأثیر منفی بگذارد (Zeinali & et al., 2020). باورهای اضطرابی مادر (Maternal anxious beliefs) می‌تواند در بروز و تداوم نشانه‌های اضطرابی کودکان تاثیر گذار باشد. مادران کودکان مضطرب محرک‌های مبهم محیطی مرتبط با فرزندشان را با سوگیری پردازش می‌کنند (Moor & et al., 2004). مادران کودکان مضطرب این باور را به کودکان‌شان انتقال می‌دهند که دنیا مکانی خطرناک است (Francis & Roemhild, Heren & et al., 2013). آن‌ها، شرایط مبهم را به صورت یک تهدید ارزیابی می‌کنند و پیش‌بینی‌های منفی از پیامدهای رفتاری کودک‌شان دارند (Francis & Chorpita, 2010). هم‌چنین، مطابق مدل پرورش هیجانی کودک، رفتارهای منفی والدین از طریق تاثیرگذاری بر باورها و اسنادهای کودک، باعث افزایش اضطراب کودک می‌گردد، مثلاً کودک ممکن است دنیا را تهدیدی ببیند و نگاه منفی در مورد خود داشته باشد (Krohne, 1990). هم‌چنین مطابق مدل انطباق والدین، پدر و مادر کودک را تشویق به اجتناب از موقعیت‌های اضطرابی می‌کنند (Kerns & et al., 2017). از طرفی برخی مدل‌های تبیینی اضطراب کودکان بر نقش کنترل و بیش‌حمایت‌گری (overprotection) والدین تأکید دارند (Chorpita & Barlow, 1998). بیش‌حمایت‌گری یعنی انتقال این حس به کودک که دنیا جای خطرناکی است و با تقویت رفتارهای اجتنابی و محدود کردن شانس کودک برای گسترش مهارت و اعتماد به نفس در مدیریت چالش‌های بالقوه توأم است (Clarke & et al., 2013). در عین حال (Farina & et al., 2021) نیز معتقدند بیش‌حمایت‌گری ادراک شده والدین بر مشکلات ارتباطی، استرس روانی و مشکلات روانی کودکان تاثیر دارد. (Chorot & et al., 2017) در مطالعه خود با عنوان رابطه بین بیش‌حمایت‌گری والد و اضطراب و افسردگی کودکان با نقش واسطه‌ای دل‌بستگی نشان دادند سبک دل‌بستگی دل مشغول نقش واسطه‌ای در رابطه این دو متغیر دارد. (Farina & et al., 2021) در مطالعه خود رابطه بین بیش‌حمایت‌گری والدین را با آسیب‌پذیری عاطفی بررسی کردند و گزارش کردند بیش‌حمایتی پدر و مادر پیش‌بین‌کننده آسیب‌پذیری عاطفی کودکان است. هم‌چنین به عنوان مثال در فرهنگ ایرانی، مادران و زنان ممکن است به مراقبت بیشتر از کودک تشویق شوند؛ مطالعه (Khanjani & et al., 2016) نیز در همین راستا نشان می‌دهد کودکانی که در فرهنگ ایرانی اضطراب بالایی دارند، احتمالاً مادران بیش‌حمایت‌دارند. چنین مادرانی اجازه دور شدن از فرزند را نمی‌دهند و حس اضطراب، ناامنی و کمرویی را در فرزندان‌شان تشویق می‌کنند. هم‌چنین به نظر می‌رسد هیجانات و نحوه تنظیم هیجان والدین، باعث بروز پاسخ‌های اضطرابی از جانب آن‌ها می‌شود (Aldao & et al., 2010). والدین کودکان مضطرب در مقایسه با کودک غیر مضطرب، وقتی عواطف منفی را در کودک خود می‌بینند، میزان اضطراب بالایی را گزارش می‌دهد (Aschenbrand & Kendall, 2012)، به عبارتی به نظر می‌رسد مشکل در تنظیم عواطف والد، منجر به مشکل در تنظیم هیجان کودک می‌گردد (Morelen & et al., 2014). در عین حال (Watson & Tellegen, 1985) عواطف را در دو بعد عاطفی در نظر می‌گیرند، که عاطفه منفی یعنی شخص تا چه میزان احساس ناخرسندی و ناخوشایندی دارد و با هیجاناتی مانند خشم، غم، تنفر، احساس گناه، ترس و عصبانیت توأم است. از طرفی عاطفه مثبت به عنوان بعد دوم حالتی از انرژی فعال، تمرکز زیاد و اشتغال به کار لذت بخش همراه بوده و شامل هیجاناتی مانند شادی، احساس توانمندی،

شور و شوق، علاقه و اعتماد به نفس است. (Remmes & Ehrenreich-May, 2014) معتقدند تنظیم هیجان مثبت در والدین منجر به کاهش استرس والد و بروز پاسخ‌های حمایتی وی به هیجان‌ات منفی کودک می‌گردد و هیجان‌ات منفی والدین، کودکان را مستعد اضطراب می‌کند (Jones & et al., 2012). مطابق نظریه اجتماعی شدن احساسات (emotion-related socialization theory)، والدین از طریق پاسخ به هیجان‌ات و گفت‌وگوهای هیجانی با کودکان‌شان، در شکل‌گیری هیجان‌ات فرزندان‌شان نقش دارند (Wang & et al., 2020).

به نظر می‌رسد در رابطه بین مولفه‌های والدینی و اضطراب کودکان، باید به نقش میانجی عواطف والدین توجه نمود، چرا که واکنش‌های غیرحمایت‌گر والدین، بر روی توانایی تنظیم هیجان در باره پردازش اطلاعات هیجانی تأثیرگذار است و همین مساله باعث می‌گردد تا کودکان هیجان‌ات را تهدید کننده دیده و از موقعیت‌های چالش‌انگیز هیجانی اجتناب نمایند (Yi & et al., 2016). هم‌چنین (Abbasi & et al., 2017) در مطالعه خود با عنوان بررسی مدل رابطه مادر-کودک و اختلالات اضطرابی کودک با نقش واسطه‌ای عاطفه مثبت و منفی والدین، این مدل را مناسب برآورد نمودند. هم‌چنین (Royatvand & et al., 2020) در مطالعه خود نشان دادند واکنش والدین به احساسات منفی کودکان به واسطه تنظیم هیجان بر اضطراب کودکان تأثیرگذار است. (Wang & et al., 2020) و هم‌چنین (Breinholst & et al., 2016) معتقدند بین سبک دلبستگی والد کودک با مشکلات رفتاری کودکان، رفتارهای هیجانی والدین نقش واسطه‌ای دارد.

با توجه به شیوع بالای اختلالات اضطرابی در کودکان و تأثیر عوامل محیطی، فرهنگی و والدینی هدف پژوهش حاضر تعیین رابطه بین بیش‌حمایت‌گری مادر در فرهنگ ایرانی و باورهای اضطرابی مادر با اضطراب کودک و نقش واسطه‌ای عواطف مثبت و منفی مادر بود.

روش

طرح پژوهش، جامعه آماری و روش نمونه‌گیری

روش پژوهش همبستگی از نوع تحلیل مسیر بود. جامعه آماری، تمامی مادران دارای کودکان ۲ الی ۸ ساله ساکن تبریز و ارومیه در سال ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ بود که به مرکز مشاوره آرامش اندیشه تبریز و آرامش ارومیه مراجعه کرده بودند. نمونه پژوهش شامل ۲۲۵ نفر بود که به صورت در دسترس انتخاب شدند.

روش اجرا

به منظور اجرای پژوهش، پس از هماهنگی با مدیریت مراکز مشاوره، پرسشنامه‌ها تهیه و در اختیار والدین قرار داده شد. هم‌چنین بر اصل رازداری و محرمانه بودن اطلاعات تأکید گردید. سپس داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS24 و Amos24 به روش تحلیل مسیر، تجزیه و تحلیل شدند.

ابزار سنجش

مقیاس اضطراب کودکان پیش دبستان (Preschool Anxiety Scale): این پرسشنامه توسط (Spence & et al., 2001) طراحی شده و دارای ۲۸ ماده است که نشانه‌های مرضی اختلال اضطراب جدایی، اضطراب تعمیم یافته، هراس اجتماعی، ترس از آسیب جسمانی و وسواس را مورد ارزیابی قرار می‌دهد. از مجموع نمرات یک نمره کلی به دست می‌آید. نمره‌گذاری پرسشنامه به صورت لیکرت (۰=به هیچ وجه تا ۴=همیشه) است. (Spence & et al., 2001) پایایی پرسشنامه به روش ضریب آلفای کرونباخ را برای زیرمقیاس‌ها بالای ۰/۷۰ و همبستگی آزمون-بازآزمون را در طول یک دور ۱۲ روزه ۰/۶۰ گزارش نمودند. در مطالعه (Ghanbari & et al., 2011) ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۸۸ بود. در مطالعه حاضر ضریب همسانی درونی به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۸ به دست آمد.

پرسش‌نامه باورهای والدین درباره اضطراب (Parental Beliefs About Anxiety Questionnaire): پرسش‌نامه باورهای والدین توسط (Francis & Chorpita, 2010) طراحی شده و یک ابزار خود گزارشی باورهای مادران در زمینه

اضطراب کودک است. پرسش‌نامه شامل ۱۷ ماده بوده و نمره‌گذاری آن به صورت لیکرت (۱=کاملاً مخالفم، تا ۴=کاملاً موافقم) است. طیف نمرات بین ۱۷ تا ۶۸ است و نمره بالا نشانگر باورهای غیرمنطقی بیشتر است. تحلیل عاملی یک نمره کلی را نشان می‌دهد. Francis & Chorpita (2010) در مطالعه خود همسانی درونی این ابزار را به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۱ گزارش کرد. روایی همگرایی این ابزار با پرسش‌نامه تجدید نظر شده‌ی اضطراب و افسردگی کودک چوربیتا و همکاران برای اضطراب ($r=0/29$) مطلوب گزارش شد و روایی سازه این پرسش‌نامه با چک لیست رفتاری کودک (2001) Achenbach & Rescorla (Child Behavior Checklist) برای مشکلات برونی‌سازی ($r=0/18$) معنی‌دار نبود. در مطالعه Zeinali & et al. (2020) ضریب همسانی درونی به روش آلفای کرونباخ و به روش تصنیف به ترتیب در این مطالعه برای کل مقیاس ۰/۸۳ و ۰/۵۸ به دست آمد. در مطالعه حاضر ضریب همسانی درونی به روش آلفای کرونباخ ۰/۷۷ به دست آمد.

مقیاس عاطفه مثبت و منفی (Positive and Negative Affect Scale): این مقیاس یک ابزار ۲۰ آیتمی است که برای سنجش دو بعد خلقی یعنی عاطفه منفی و مثبت طراحی شده است (Watson & et al., 1988). هر خرده مقیاس دارای ۱۰ آیتم است و آیتم‌ها روی یک مقیاس ۵ نقطه‌ای (۱=بسیار کم، تا ۵=بسیار زیاد) رتبه بندی می‌شوند. دامنه کلی نمرات برای هر خرده مقیاس ۱۰ تا ۵۰ است. در مطالعه Watson & et al (1988) اعتبار درونی به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۸ برای عاطفه مثبت و ۰/۸۷ برای عاطفه منفی به دست آمد. پایایی آزمون-بازآزمون با فاصله ۸ هفته‌ای برای عاطفه مثبت ۰/۶۸ و برای عاطفه منفی ۰/۷۱ کسب شد. در مطالعه Abbasi & et al. (2017) ضریب آلفای کرونباخ برای عواطف مثبت و منفی به ترتیب ۰/۷۹ و ۰/۸۱ به دست آمد. در مطالعه حاضر ضریب همسانی درونی به روش آلفای کرونباخ برای عاطفه مثبت ۰/۸۶ و منفی ۰/۸۲ به دست آمد.

مقیاس رابطه والد-کودک (Manual of Mother-Child Relationship Evaluation): مقیاس ارزیابی رابطه مادر-کودک توسط Roth (1961) طراحی شده و نقطه نظر مادران را در خصوص ۴ سبک تعامل با کودک مورد ارزیابی قرار می‌دهد. در مطالعه حاضر زیرمقیاس بیش حمایت‌گری استفاده گردید که شامل ۱۲ سوال در طیف لیکرت (۵=کاملاً موافقم تا ۱=کاملاً مخالفم) نمره‌گذاری می‌گردد و طیف نمرات بین ۱۲ تا ۶۰ است. نقطه برش این زیرمقیاس ۳۴ گزارش شده است. Roth (1981) اعتبار این مقیاس را بین ۰/۴۱ تا ۰/۵۷ و پایایی آن را بین ۰/۲۸ تا ۰/۶۸ گزارش نمود. در مطالعه Rahbar Karbasdehi & et al., (2016) ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۸ به دست آمد. در مطالعه حاضر ضریب همسانی درونی به روش آلفای کرونباخ برای بیش حمایتی ۰/۶۷ به دست آمد.

یافته‌ها

داده‌های به دست آمده با استفاده از تحلیل مسیر انجام گرفت و به نتایج آن در ذیل پرداخته شد:

Table1.
Descriptive findings

variables	M	SD	Skewness	Kortusis
overprotection	32/19	5/63	0/05	-0/32
Maternal anxiose belife	40/74	5/33	-0/12	-0/36
Positive affect	33/61	5/19	-0/12	-0/22
Negative affect	23/14	6/74	0/42	0/07
Chid anxiety	29/87	13/68	0/31	-0/27

با توجه به نتایج به دست آمده از جدول ۱ میزان کجی و کشیدگی متغیرهای پژوهش در گروه نمونه در بازه ۱- تا ۱ قرار دارد و این امر نشان می‌دهد متغیرها از توزیع نرمال برخوردارند.

Table 2.
Correlation Matrix of Research Variables

variables	1	2	3	4	5
overprotection	1	-	-	-	-
Maternal anxiose belife	0/38**	1	-	-	-
Positive affect	-0/094	-0/12	1	-	-
Negative affect	0/15*	0/11	-0/26**	1	-
Chid anxiety	0/11	0/29**	-0/26**	0/32**	1

Significant level ($p < 0.01$), * Significant level ($P < 0/05$)**

بر اساس نتایج بدست آمده ضریب همبستگی بین باورهای اضطرابی مادر و عاطفه منفی با اضطراب کودک مثبت و همبستگی بین عاطفه مثبت با اضطراب کودک منفی بوده و در سطح آلفای ۰/۰۱ معنی‌دار است ($P < ۰/۰۱$)، اما بین بیش‌حمایت‌گری و اضطراب کودک رابطه معنی‌داری وجود ندارد.

به منظور آزمون مدل پژوهش از تحلیل مسیر به روش بیشینه احتمال از نرم افزار Amos ۲۴ استفاده شد. پیش از استفاده از تحلیل مسیر، داده‌های پرت تک متغیری با استفاده از نمودار جعبه‌ای و داده‌های پرت چندمتغیری با استفاده از آماره ماهالانویس بررسی و از بین ۲۵۰ داده ۲۳ داده از مجموعه داده‌ها کنار گذاشته شدند و در نهایت ۲۲۷ داده تحلیل شدند. کجی و کشیدگی توزیع نرمات متغیرها با استفاده از نرم افزار SPSS ۲۴ محاسبه و نتایج نشان داد هیچ کدام از مقادیر کجی و کشیدگی خارج از دامنه ± ۱ نمی‌باشد بر همین اساس داده‌ها از توزیع نرمال پیروی می‌کند. پس از بررسی مفروضه‌ها و حصول اطمینان از برقراری آن‌ها، به منظور ارزیابی مدل مورد بررسی از تحلیل مسیر استفاده شد. نتایج در شکل ۱ ارائه شده است.

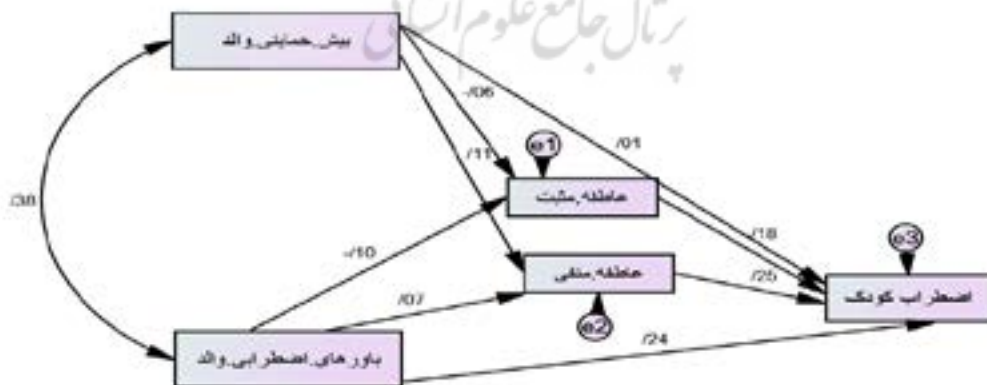

Figure 1. Standard coefficients of the final model

شاخص‌های مربوط به برازش مدل در جدول زیر ارائه شده است.

Table 3.
Indicators of Goodness of Fit Tested Research Model

Fitting Index	df/ χ^2	CFI	IFI	RMSEA
Accepted	1-5	>0/9	0-1	<0/1
observed	98/2	0/901	0/906	0/094

در جدول ۳ شاخص‌های برازش مدل ارائه شده است. شاخص نسبت مجذور کای بر درجه آزادی (df/χ^2) عددی در دامنه بین ۱ تا ۵ قرار دارد و برازش مدل را تأیید می‌کند. شاخص‌های CFI، IFI، نیز از ملاک مورد نظر (۰/۹) بزرگتر بوده و در بازه ۱-۰ قرار دارند. خطای ریشه مجذور میانگین تقریبی (RMSEA) برابر ۰/۰۹۴ بدست آمد که از ۰/۱ کوچکتر است و در بازه مطلوب قرار دارد. لذا ضرایب بدست آمده حاکی از برازش مطلوب مدل است.

Table 4.
Direct, Indirect and Whole Effect

From variable	To variable	Direct effect	Indirect effect	Whole effect
overprotection	Posivie affect	-0/065	-	-0/065
Maternal anxiose belief		-0/103	-	-0/103
overprotection	negative affect	0/109	-	0/109
Maternal anxiose belief		0/074	-	0/074
overprotection	Child anxiety	0/012	0/039	0/051
Maternal anxiose belief		0/239	0/037	0/276
Posivie affect	Child anxiety	-0/176	-	-0/176
Negative affect		0/251	-	0/251

در جدول ۴ اثرهای مستقیم، غیرمستقیم و کل بین متغیرهای مدل آرایه شده است. بر اساس نتایج به دست آمده، بیش حمایت‌گری اثر مستقیم و معنی‌داری بر عاطفه مثبت نداشته اما بر عاطفه منفی به صورت مستقیم و مثبت ($\beta=0/109, P<0/05$) اثر معنی‌داری دارد. بیش حمایت‌گری به صورت غیرمستقیم از طریق عاطفه مثبت و منفی بر اضطراب کودک تأثیر دارد ($\beta=0/039, P<0/001$). باورهای اضطرابی مادر هم به صورت مستقیم ($\beta=0/037, P<0/001$)، و هم به صورت غیرمستقیم ($\beta=0/239, P<0/003$) از طریق عاطفه مثبت و منفی بر اضطراب کودک تأثیر دارد.

Table 5.

Results of the Bootstrap Method Indirect Relationships in the Whole Sample

Indicator Path	Standard coefficients	Non-standard coefficients	Lower limit of standard coefficient	High limit Standard coefficient	Significance level
The indirect effect of overprotection on child anxiety through positive and negative affect	0/039	0/93	0/034	0/053	0/001
The indirect effect of anxious belief on child anxiety through positive and negative affect	0/037	0/93	0/005	0/085	0/031

با توجه به نتایج جدول شماره ۵، همانطور که نتایج بازه حد بالا و پایین نتایج اثر غیر مستقیم بیش حمایت‌گری و باورهای اضطرابی بر اضطراب کودک از طریق نقش میانجی عاطفه مثبت و منفی صفر را شامل نمی‌شود، لذا این امر نشان می‌دهد که اثر غیرمستقیم بیش حمایت‌گری در سطح $P > 0/001$ و هم چنین باورهای اضطرابی در سطح $P > 0/031$ بر اضطراب کودک معنی‌دار است.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج مطالعه حاضر نشان داد بین باورهای اضطرابی مادر و عاطفه منفی با اضطراب کودک رابطه مثبت و همبستگی بین عاطفه مثبت با اضطراب کودک منفی بوده، اما بین بیش حمایت‌گری و اضطراب کودک رابطه معنی‌داری وجود ندارد. بر اساس نتایج بدست آمده، بیش حمایت‌گری تأثیر مستقیم و معنی‌داری بر عاطفه مثبت نداشته اما بر عاطفه منفی به صورت مستقیم و مثبت تأثیر معنی‌داری دارد. بیش حمایت‌گری به صورت غیرمستقیم از طریق عاطفه مثبت و منفی بر اضطراب کودک تأثیر دارد. باورهای اضطرابی مادر هم به صورت مستقیم و هم به صورت غیرمستقیم از طریق عاطفه مثبت و منفی بر اضطراب کودک تأثیر دارد و اثر غیرمستقیم بیش حمایت‌گری و باورهای اضطرابی بر اضطراب کودک معنی‌دار است. نتایج مطالعه حاضر با مطالعات (Breinholst & et al. (2016) و هم چنین با (Ma & et al. (2021)، (Kerns & et al. (2017) همسو است. در تبیین این نتایج می‌توان گزارش کرد که: ضرایب مسیر بیش حمایت‌گری مادر با عاطفه مثبت و منفی بر اضطراب کودکان نشان می‌دهد با افزایش بیش حمایت‌گری و عاطفه منفی بر میزان اضطراب کودک افزوده می‌شود و با افزایش عاطفه مثبت از میزان اضطراب کودک کاسته می‌شود. نتایج مطالعه همسو با یافته‌های پیشین (Abbasi & et al. (2017) و نتایج تحقیق (Wang & et al. (2020) و پژوهش (Royatvand & et al. (2020) و نتایج (Breux & et al. (2018) نشان می‌دهد بیش حمایت‌گری مادر با نقش واسطه‌ای عاطفه مثبت و منفی وی بر اضطراب کودکان تأثیر دارد. بیش حمایت‌گری مادر با رشد خودمختاری و حس خودکارآمدی تداخل کرده و احساس آسیب‌پذیری به تهدیدات و کنترل ناپذیری را افزایش داده و در نهایت منجر به افزایش اضطراب می‌گردد. هم‌چنین، مطابق مدل پرورش هیجانی کودک (child rearing emotional model)، رفتارهای منفی مادر از طریق تأثیرگذاری بر باورها و اسنادهای کودک، باعث افزایش اضطراب کودک می‌گردد، مثلاً کودک ممکن است دنیا را تهدیدی ببیند و نگاه منفی در مورد خود داشته باشد. مادران کودکان مضطرب شیوه‌های تنظیم هیجان ناکارآمدی دارند و هنگام مشاهده هیجانات منفی در فرزندان

خود استرس بیشتری را تجربه می‌کنند. Remmes & Ehrenreich-May (2014) معتقدند شیوه‌های تنظیم هیجان مناسب والدین با استرس مادر کمتر مرتبط بوده که در نهایت منجر به پاسخ‌های حمایتی بیشتر به عواطف منفی کودک می‌شود. Kerns & et al. (2017) نیز بیان می‌دارند راهبردهای تنظیم هیجان مادر در طول استرس کودک ممکن است راهبردهای والدگری مرتبط با اضطراب را برانگیخته نماید (Breux & et al. (2018) نیز معتقدند سبک والدگری هیجانی حمایتی مانند تشویق، ارزش نهادن بر هیجانات ابرازی کودک، عوامل حمایتی در سازگاری هیجانی و رفتاری هستند. در تبیین دیگری از نتایج مطالعه حاضر می‌توان عنوان نمود مادرانی که در سبک والدگری خود حمایت مفرط از کودک دارند، محیط و محرک‌های محیطی را اضطراب‌آور قلمداد می‌کنند و همین مسئله منجر به افزایش عاطفه منفی و کاهش عاطفه مثبت در مادر شده و همین سبک‌های رفتاری و هیجانی مادر که توأم با نگرانی و اضطراب است، بر افزایش اضطراب کودک تأثیر معنی‌داری می‌گذارد. Khanjani & et al. (2016) نیز معتقدند مادران ایرانی در مقایسه با مادران غربی، دارای ویژگی بیش‌حمایت‌گرانه و سبک تربیتی مبتنی بر عواطف در تعامل با فرزندان خود هستند. هم‌چنین Rakhshani & et al. (2022) نیز در مطالعه خود بیان نمودند که سبک‌های فرزندپروری مادران ایرانی به طور گسترده با اضطراب و افسردگی در نوجوانان ایرانی مرتبط است و شیوه کنترل و انضباط والدین ایرانی می‌تواند بر سلامت روان فرزندان‌شان تأثیر بگذارد. نتایج مطالعات نشان می‌دهد که نوجوانان آسیایی علائم اضطراب بیشتری را در مقایسه با نوجوانان اروپایی/آمریکایی گزارش کردند و رابطه بین عوامل والدینی مانند طرد، کنترل و اضطراب برای گروه اروپایی/آمریکایی قوی‌تر بود. این نشان می‌دهد که رفتارهای والدینی یکسان بسته به زمینه فرهنگی می‌تواند تأثیرات متفاوتی بر اضطراب داشته باشد (Xu & et al., 2017).

هم‌چنین ضرایب مسیر باورهای اضطرابی والدین با عاطفه مثبت و منفی بر اضطراب کودکان نشان می‌دهد با افزایش باورهای اضطرابی و عاطفه منفی مادر بر میزان اضطراب کودک افزوده می‌شود و با افزایش عاطفه مثبت از میزان اضطراب کودک کاسته می‌شود. نتایج مطالعه هم‌مسو با یافته‌های پیشین Apetroaia & et al. (2015) و نتایج Settapani & Kendall (2017) و تحقیق Francis & Roemhild (2021) نشان می‌دهد باورهای اضطرابی مادر با نقش واسطه‌ای عاطفه مثبت و منفی وی بر اضطراب کودکان تأثیر دارد.

مادران کودکان مضطرب تفکراتی هم‌چون افزایش مسئولیت‌پذیری در قبال فرزند خود دارند. بنابراین، احتمالاً مادرانی که بسیار مضطرب هستند، باورهای مسئولیت‌پذیری زیادی دارند، که با احساس مسئولیت نسبت به اعمال و سلامتی فرزندان‌شان همراه است (Apetroaia & et al., 2015). مادران با شناخت‌های ناکارآمد بیشتر از راهبردهای مداخله‌گرانه استفاده نموده که همین مسئله منجر به افزایش افکار اضطرابی در کودک و در نهایت اضطراب وی می‌شود (Settapani & Kendall (2017) نیز معتقدند مادرانی که باورهای اضطرابی زیادی دارند، به کودکان‌شان امکان اجتناب از این موقعیت‌ها را می‌دهند. Kerns & et al. (2017) معتقدند والدینی که کنترل ادراک شده کمی بر اضطراب فرزندشان دارند، ممکن است از راهبردهای تنظیم هیجان نامناسبی استفاده کنند. در تبیین دیگری از نتایج مطالعه حاضر می‌توان عنوان نمود مادرانی که باورها و در واقع شناخت‌های اضطرابی متعددی دارند، هر نوع محرک مبهم تهدیدی را اضطراب‌آور تلقی می‌کنند و به‌دنبال این ارزیابی شناختی منفی، هیجان‌های منفی بروز می‌نمایند که نتیجه آن افزایش اضطراب در خود و فرزندانشان است.

در کل نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد شناخت، هیجان و رفتارهای مادران بر اضطراب کودکان تأثیر دارد، به‌طوری‌که باورهای اضطرابی و بیش‌حمایت‌گری مادر از طریق تأثیری که بر عواطف مثبت و منفی آن‌ها دارد، می‌تواند در اضطراب کودکان نقش قابل توجهی داشته و در برنامه‌های درمانی مربوط به اضطراب کودکان، کار بر روی والدین به‌خصوص مادران نقش بسزایی دارد. البته در این میان باید به مولفه‌ها و متغیرهای فرهنگی نیز توجه نمود. فرهنگ‌های مختلف بر ارزش‌هایی مانند استقلال در مقابل وابستگی متقابل تأکید می‌کنند که اهداف والدگری را شکل می‌دهند به‌عنوان مثال، والدین چینی و هندی تمایل دارند بر شیوه‌های مقتدرانه و مستبدانه برای ارتقای رشد اجتماعی/عاطفی و افتخار خانواده تأکید کنند، در حالی که والدین غربی اغلب توسعه خودکفایی کودکان را در اولویت قرار می‌دهند (Ha & et al., 2021). به‌طور خلاصه، فرهنگ، باورها، شیوه‌های والدینی و زمینه

اجتماعی گسترده‌تر را شکل می‌دهد، که همگی می‌توانند به طور قابل توجهی بر رشد اضطراب کودک تأثیر بگذارند (Mousavi & et al., 2016). شناخت این تأثیرات فرهنگی برای درک و پرداختن به اضطراب دوران کودکی از منظری کل نگر و بین فرهنگی مهم است.

سهام نویسندگان: دکتر حسین رستمی: تدوین محتوا، جمع آوری اطلاعات و اجرای اصلاحات. دکتر شیرین زینالی: ارائه مدل، پیشینه‌های مربوطه، تدوین محتوی و نویسنده مسئول. مائده ستاری نیا: جمع آوری اطلاعات. همه نویسندگان نسخه نهایی را بررسی و تأیید کردند.

سپاسگزاری: از مدیریت مرکز مشاوره آرامش اندیشه تبریز و آرامش ارومیه و همچنین مادرانی که در مطالعه حاضر شرکت نمودند نهایت تشکر و قدردانی می‌گردد.

تعارض منافع: در این پژوهش هیچ‌گونه تعارض منافع توسط نویسندگان گزارش نشده است.

منابع مالی: این مقاله از حمایت مالی برخوردار نبوده است.

References

- Abbasi, M., Davarpanah, A., & Addavi, H. (2017). The study model of child-mother relationship and positive and negative affections with anxiety disorders. *Biannual Journal of Applied Counseling*, 7(2), 69-82. URL: https://jac.scu.ac.ir/article_13356.html.
- Achenbach, T. M., & Rescorla, L. A. (2001). *Manual for the ASEBA school-age forms and profiles*. Burlington, VT: University of Vermont Research Center for Children, Youth, & Families. URL: <https://www.scirp.org/reference/ReferencesPapers?ReferenceID=1855203>
- Aldao, A., Nolen-Hoeksema, S., & Schweizer, S. (2010). Emotion-regulation strategies across psychopathology: A metaanalytic review. *Clinical Psychology Review*, 30(2), 217-237. URL: <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2009.11.004>
- Apetroaia, A., Hill, C., & Creswell, C. (2015). Parental responsibility beliefs: associations with parental anxiety and behaviours in the context of childhood anxiety disorders. *Journal of Affective Disorders*, 188, 127-133. DOI: [10.1016/j.jad.2015.08.059](https://doi.org/10.1016/j.jad.2015.08.059)
- Aschenbrand, S.G., & Kendall, P.C. (2012). The effect of perceived child anxiety status on parental latency to intervene with anxious and non-anxious youth. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 80(2), 232-238. URL: <https://doi.org/10.1037/a0027230>
- Baumeister, H., & Härter, M. (2007). Prevalence of mental disorders based on general population surveys. *Social Psychiatry and Psychiatry Epidemiology*, 42, 537-546. DOI: [10.1007/s00127-007-0204-1](https://doi.org/10.1007/s00127-007-0204-1)
- Berry, J. W. (2002). *Cross-cultural psychology: Research and applications*. Cambridge University Press. URL: <https://psycnet.apa.org/record/2003-02471-000>
- Bornstein, M. H. (2012). Cultural approaches to parenting. *Parenting*, 12(2-3), 212-221. DOI: [10.1080/15295192.2012.683359](https://doi.org/10.1080/15295192.2012.683359)
- Breaux, R. P., McQuade, J. D., Harvey, E. A., & Zakarian, R. J. (2018). Longitudinal associations

- of parental emotion socialization and children's emotion regulation: The moderating role of ADHD symptomatology. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 46, 671–683. DOI: [10.1007/s10802-017-0327-0](https://doi.org/10.1007/s10802-017-0327-0)
- Breinholst, S., Esbjørn, B.H., Reinholdt-Dunne, M.L., (2016). Effects of attachment and rearing behavior on anxiety in normal developing youth: a mediational study. *Personality Individual Differences*, 81, 155–161. DOI:[10.1016/j.paid.2014.08.022](https://doi.org/10.1016/j.paid.2014.08.022)
- Chorot, P., Valiente, R.M., Magaz, A.M., Santed, M.A., & Sandin, B. (2017). Perceived parental child rearing and attachment as predictors of anxiety and depressive disorder symptoms in children: The mediational role of attachment. *Journal of Psychiatry Research*, 253, 287–295. DOI: [10.1016/j.psychres.2017.04.015](https://doi.org/10.1016/j.psychres.2017.04.015)
- Chorpita, B. F., & Barlow, D. H. (1998). The development of anxiety: the role of control in the early environment. *Psychological Bulletin*, 124, 3–21. URL: <https://doi.org/10.1037/0033-2909.124.1.3>
- Clarke, K., Cooper, P., & Creswell, C. (2013). The Parental Overprotection Scale: Associations with child and parental anxiety. *Journal of affective disorders*, 151(2), 618-624. URL: <https://doi.org/10.1016/j.jad.2013.07.007>
- Farina, B., Imperatori, C., Adenzato, M., & Ardito, R. B. (2021). Perceived parental over-protection in non clinical young adults is associated with affective vulnerability: A cross-sectional study. *Journal of Affective Disorders*, 292, 496-499. DOI: [10.1016/j.jad.2021.05.071](https://doi.org/10.1016/j.jad.2021.05.071)
- Francis, S. E., & Chorpita, B. F. (2010). Development and evaluation of the parental beliefs about anxiety questionnaire. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 32(1), 138-49. URL: https://www.academia.edu/10845104/Development_and_Evaluation_of_the_Parental_Beliefs_about_Anxiety_Questionnaire
- Francis, S. E., & Roemhild, E. (2021). Assessing parental cognitions about child anxiety: Are parents' thoughts about child anxiety associated with child anxiety and anxiety sensitivity?. *Journal of Anxiety Disorders*, 80, 102400. DOI: [10.1016/j.janxdis.2021.102400](https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2021.102400)
- Ghanbari, S., Khanmohamadi, M., Khodapanahi, M. K., Mazaheri, M. A., & Lavasani, M. (2011). Study of psychometric properties of preschool anxiety scale (PAS). *J Psychol*, 15(3), 222-34. URL: <https://www.sid.ir/filesserver/jf/61513905901>
- Hassanzadeh aval, M., Mashhadi, A., Bigdeli, I., & Amin Yazdi, S. A. (2020). Investigate the prevalence of anxiety disorders in first grade students of malayer city and its relationship with emotional dysregulation. *Pajouhan Science Journal*, 18(3), 53-6 . DOI: [10.52547/psj.18.3.53](https://doi.org/10.52547/psj.18.3.53)
- He, H., Usami, S., Rikimaru, Y., & Jiang, L. (2021). Cultural roots of parenting: Mothers' parental social cognitions and practices from western US and Shanghai/China. *Frontiers in psychology*, 12, 565040. URL: <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.565040>
- Herren, C., In-Albon, T., & Schneider, S. (2013) Beliefs regarding child anxiety and parenting competence in parents of children with separation anxiety disorder. *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry*. 44, 53-60. DOI: [10.1016/j.jbtep.2012.07.005](https://doi.org/10.1016/j.jbtep.2012.07.005)

- Jones, S., Eisenberg, N., Fabes, R. A., & MacKinnon, D. P. (2012). Parents' reactions to elementary school children's negative emotions: Relations to social and emotional functioning at school. *MerrillPalmer Quarterly*, 1982, 133-159. URL: <https://doi.org/10.1353/mpq.2002.0007>
- Kerns, C. E., Pincus, D. B., McLaughlin, K. A., & Comer, J. S. (2017). Maternal emotion regulation during child distress, child anxiety accommodation, and links between maternal and child anxiety. *Journal of Anxiety Disorders*, 50, 52-59. DOI: [10.1016/j.janxdis.2017.05.002](https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2017.05.002)
- Khanjani, Z., Peyamannia, B., & Hashemi, T. (2016). Prediction of quality of interaction mother-child with anxiety disorders in children According to cultural characteristics of Iranian mothers. *The Journal of New Thoughts on Education*, 12(2), 239-260. URL: https://jontoe.alzahra.ac.ir/article_2398.html
- Krohne, H. W. (1990). *Developmental conditions of anxiety and coping: A two-process model of child-rearing effects*. Johannes-Gutenberg-Univ., Psycholog. Inst., Abt. Persönlichkeitspsychologie. URL: https://wg.hackettstown.org/apps/pages/index.jsp?uREC_ID=1548181&type=d&pREC_ID=2119192
- Liu, L., Wang, M. (2020). Parental corporal punishment and child anxiety in China: The moderating role of HPA-axis activity Li (Conceptualization; Data curation; Formal analysis; Methodology; Writing-original draft). *Journal of Affective Disorders*, 273, 500-507. DOI: [10.1016/j.jad.2020.04.055](https://doi.org/10.1016/j.jad.2020.04.055)
- Ma, M., Li, D., & Zhang, L. (2021). Longitudinal prediction of children's math anxiety from parent-child relationships. *Learning and Individual Differences*. *Learning and Individual Differences*, 88(4), 102016. URL: <https://doi.org/10.1016/j.lindif.2021.102016>
- Morelen, D., Shaffer, A., & Suveg, C. (2016). Maternal emotion regulation: Links to emotion parenting and child emotion regulation. *Journal of Family Issues*, 37(13), 1891-1916. URL: <https://doi.org/10.1177/0192513X14546720>
- Moore, P. S., Whaley, S. E., & Sigman, M. (2004). Interactions between mothers and children: Impacts of maternal and child anxiety. *Journal of Abnormal Psychology*, 113, 471-476. URL: <https://doi.org/10.1037/0021-843X.113.3.471>
- Mousavi, S. E., Low, W. Y., & Hashim, A. H. (2016). Perceived parenting styles and cultural influences in adolescent's anxiety: A cross-cultural comparison. *Journal of Child and family Studies*, 25, 2102-2110. URL: <https://doi.org/10.1007/s10826-016-0393-x>
- Polanczyk, G.V., Salum, G.A., Sugaya, L.S., Caye, A., & Rohde, L.A. (2015). Annual research review: A meta-analysis of the worldwide prevalence of mental disorders in children and adolescents. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 56, 345-365. DOI: [10.1111/jcpp.12381](https://doi.org/10.1111/jcpp.12381)
- Rahbar Karbasdehi, F., Abolghasemi, A., & Rahbar Karbasdehi, E. (2016). Effect of stress management training based on cognitive-behavioral approach on improving parent-child relationship and psychological well-being in mothers of children with intellectual disability. *Quarterly Journal of Child Mental Health*, 3(3), 59-71. URL: <http://childmentalhealth.ir/article-1-146-fa.html>

- Rakhshani, T., Hamid, S., Kamyab, A., Kashfi, S. M., & Jeihooni, A. K. (2022). The effect of parenting style on anxiety and depression in adolescent girls aged 12–16 years. *Heliyon*, 8(11), E11478. DOI: [10.1016/j.heliyon.2022.e11478](https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2022.e11478)
- Remmes, C.S., & Ehrenreich-May, J. (2014). Parental emotion regulation strategy use and responses to youth negative affect. *Journal of Cognitive Psychotherapy*, 28(1), 34-47. URL: <https://doi.org/10.1891/0889-8391.28.1.34>
- Roth, R. M. (1961). *Manual the mother-child relationship evaluation*. Published by a division of Manson Western Corporation. URL: https://books.google.com/books/about/The_Mother_child_Relationship_Evaluation.html?id=foqGHAAACAAJ
- Royatvand, G. P., Esmeili, N. M., & Ashrafi, E. (2020). Predicting children's anxiety based on parents' reaction to their negative emotions with mediating role of emotion regulation, 27-35. URL: https://sanad.iau.ir/journal/jtbcp/article_1937.html
- Settipani, C. A., & Kendall, P. C. (2017). The effect of child distress on accommodation of anxiety: Relations with maternal beliefs, empathy, and anxiety. *Journal of Clinical Child and Adolescent Psychology*, 46(6), 810-823. URL: <https://doi.org/10.1080/15374416.2015.1094741>
- Spence, S. H., Rapee, R., McDonald, C., & Ingram, M. (2001). The structure of anxiety symptoms among preschoolers. *Behavior Research and Therapy*, 39, 1293-1316. DOI: [10.1016/s0005-7967\(00\)00098-x](https://doi.org/10.1016/s0005-7967(00)00098-x)
- Wang, J., Yang, Y., Tang, Y., Wu, M., Jiang, S., & Zou, H. (2021). Longitudinal links among parent-child attachment, emotion parenting, and problem behaviors of preadolescents. *Children and Youth Services Review*, 121, 105797. DOI: [10.1016/j.childyouth.2020.105797](https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2020.105797)
- Watson, D., & Tellegen, A. (1985). Toward a consensual structure of mood. *Psychological Bulletin*, 98(2), 219-219. URL: <https://doi.org/10.1037/0033-2909.98.2.219>
- Watson, D., Clark, L. A., & Tellegen, A. (1988). Development and validation of brief measures of positive and negative affect: The PANAS Scales. *Journal of Personality and Social Psychology*, 54(6), 1063-1063. URL: <https://doi.org/10.1037/0022-3514.54.6.1063>
- Xu, J., Ni, S., Ran, M., & Zhang, C. (2017). The relationship between parenting styles and adolescents' social anxiety in migrant families: A study in Guangdong, China. *Frontiers in psychology*, 8, 206743. DOI: [10.3389/fpsyg.2017.00626](https://doi.org/10.3389/fpsyg.2017.00626)
- Yi, C. Y., Gentzler, A. L., Ramsey, M. A., & Root, A. E. (2016). Linking maternal socialization of positive emotions to children's behavioral problems: The moderating role of self-control. *Journal of Child and Family Studies*, 25(5), 1550-1558. URL: <https://doi.org/10.1007/s10826-015-0329-x>
- Zeinali, S., Poursharifi, H., Babapour, J., Mahmood Aliloo, M., & Khanjani, Z. (2020). The relationship between cognitive bias, anxiety sensitivity and maternal beliefs and anxiety in children: the mediating role of coping strategies. *Quarterly Journal of Child Mental Health*, 7(3), 53-66. DOI: [10.52547/jcmh.7.3.6](https://doi.org/10.52547/jcmh.7.3.6)